

Sveto Rešnje telo in kri A

Ker je kruh eden, smo mi, ki nas je veliko, eno telo, ker smo vsi deležni enega kruha. (1 Kor 10,17)

Prvo berilo

5 Mojzes 8,2-3.14b-16a

Mojzes je govóril ljudstvu: "Spominjaj se vse poti, po kateri te je Gospod, tvoj Bog, teh štirideset let vódil po puščavi, da bi te ponižal in preizkusil in tako spoznal, kaj je v tvojem srcu, ali boš izpolnjeval njegove zapovedi ali ne. Poniževal te je in te stradal, pa te hranil z mano, ki je nisi poznal in je niso poznali tvoji očetje; pokazati ti je hotel, da človek ne živi samo od kruha, kajti človek živi od vsega, kar prihaja iz Gospodovih ust. Ti pa glej, da ne pozabiš Gospoda, svojega Boga, ki te je izpeljal iz egiptovske dežele, iz hiše sužnosti, ki te je vodil po veliki in strašni puščavi, kjer so strupene kače, škorpijoni in suhi kraji, kjer ni vode; ki ti je tóčil vodo iz kremenaste skale; ki te je v puščavi hranil z mano, ki je tvoji očetje niso poznali."

Drugo berilo

1 Korinčanom 10,16-17

Bratje in sestre, mar kelih zahvale, ki ga blagoslavljamó, ni udeležba pri Kristusovi krvi? Mar kruh, ki ga lomimo, ni udeležba pri Kristusovem telesu? Ker je kruh eden, smo mi, ki nas je veliko, eno telo, ker smo vsi deležni enega kruha.

Evangelij

Janez 6,51-58

Tisti čas je Jezus rekel množicam: "Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo jé od tega kruha, bo žível vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta." Judje so se tedaj med seboj prepirali in govorili: "Kako nam more ta dati svoje meso jesti?" Jezus jim je tedaj rekel: "Resnično, resnično, povem vam: Če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, nimate življenja v sebi."

Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obúdil poslednji dan. Kajti moje meso je resnična jed in moja kri resnična pijača. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče in jaz živim po Očetu, tako bo tudi tisti, ki mene uživa, žível po meni. To je kruh, ki je prišel iz nebes, ne tak, kakršnega so jedli vaši očetje in so pomrli: kdor jé ta kruh, bo žível vekomaj."

V razmislek

Na praznik Svetega rešnjega telesa se cerkev spominja ustoličenja evharistije pri svetem obhajilu. Danes postane to, kar cerkev obhaja skozi celo leto, središče slavlja – spememba kruha in vina v Kristusovo telo in kri. Evharistija je zakrament, katerega pomen gre daleč preko vidnega.

Mnogim je (postala) ta skrivnost nerazumljiva, saj do nje nimajo (več) dostopa. Postavlja se vprašanje, mogoče veliko bolj močno kot pri drugih verskih resnicah – kaj se tu pravzaprav dogaja? Kaj ima vse to veze z mojim življenjem?

Izvor praznika je v prazniku pashe, ki se spominja konca zatiranja in velike osvoboditve Izraela, tistih veličastnih Božjih del, ki predstavljajo bistvo judovske vere. In pri tem posebnem prazniku, zadnjem, ki ga Jezus obhaja s svojimi prijatelji pred svojo smrtjo, igrata kruh in vino posebno vlogo. Kruh je simbol vsakdanjika, truda in človeškega dela, simbol tega kar nas zbližuje in od česar živimo. Vino je simbol praznika in veselja, simbol tega kar nas razvedri in tudi vsega, kar zmore potešiti našo žejo po življenju. In sedaj je postal ta kruh in to vino del dogodka, ki se ga spominjamo pri vsaki sveti maši in še posebej na današnji praznik – Kristus nam ponudi, da se obdarujemo z Njegovo prisotnostjo v čisto vsakdanji prehrani. Ne gre za kruh in vino, temveč za izkušnjo "obhajanja" s samim Kristusom, za izkušnjo, da želi Božja resničnost postati eno z vsakim človekom vse do zadnje celice njegovega telesa. In še en vidik naše vere lahko vidimo tu – Kristus želi bivati pri nas v preprostem kruhu, v navadnem vinu. Bog, ki nas želi razsvetliti, se je sam poimenoval "jaz sem z vami". "Jaz sem z vami" se vedno znova razdaja, da se tudi mi podarjamo drugim. Evharistija je dar za naše življenje, ki nas želi ozavestiti, kako lahko nekaj vsakdanjega postane kraj srečanja z Bogom. V vseh stvareh... Bog...

V mnogih krajih bodo danes nosili Kristusovo telo v slavnostnih procesijah po ulicah, po svetu, v katerem živimo in delamo. Prisotnost Kristusovega telesa na našem svetu želi predvsem danes pokazati prisotnost Boga v naši vsakdanjosti in nas spomniti na to, da se lahko tudi svet spremeni in preobrazi, tako kot se spremeni kruh v Kristusovo telo. Svet se lahko spremeni, ker želi Bog bivati na tem svetu in tako lahko vse, kar srečamo, postane prispodoba za Njegovo odrešujočo in blagoslovljujočo resničnost. V spremenjenem kruhu na naših ulicah slutimo, kako se je Božje učlovečenje dotaknilo celotnega stvarstva. Razkazujemo ga povsod, da bi izpovedali – povsod prodira Božje odrešenje. Nič ni izvzeto, izločeno. In tako ponovno – v vseh stvareh... Bog.